

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HEIMDALL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 231.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670059480112/facsimile.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Heimdal

Da vaagner Brynd-Hild og forsand,
Og giver kiærlig dig Forstand
Paa gamle Gude-Runer.

Ja Brynd-Hild skal et Rune-Chor
Før dine Øren siunge,
Og lære dig det første Ord
Som klang fra Mimers Tunge,
Og lære dig, hvordan du vis!
Dig kan mod alskens Argelist
Med Rune-Staven skjærme.^{*)}

Ja, Dannemark! det er din Lod,
Det er din Nyaarsgave,
Paa Granes Bryst og Gungners Od
At løse Runestave,
Og sanke dem i Sagas Speil
Med Runerne paa Norners Negl
Og dem paa Brages Tunge.

Du blander dem i Kirkeviin,
Det vorder Viisdoms-Vædske,
Dermed da skal din Broder fiin
Sig muntre op og lædske,
Og stave Runerne sna smaa
Paa Sole Skiold og Bjerne-Taa,
Paa Ørne-Neb og Vinge.

De blandes i den samme Viin,
Og da den Danske Tunge
Skal med en Røst saa liflig fiin
Udtale og udsiunge

*) Sigurdrifa-Mal i den historiske Edda. Meget var her at tale og udlægge, men deels er Tiden nu dertil for kort, deels have Eddas nærværende Udgivere et villet vise mig den Villighed, der fordm visdes Sandvig, at laane mig de frykte Ark: hvorfor, maas de selv vide. Herved have de imidlertid hindret mig fra at give Brudstykkerne i Norne-Gæsts Saga saa godt, som det ellers kunde skeet, hindret mig fra at smykke denne Nyaarsgave med nogle af de deilige Sange, forhalet og maaskee forspildt den poetiske Oversættelse, jeg agtede, om muligt, at have fuldført til samme Tid, som Texten udkommer, for dog nogenlunde at aflvætte den Skampiet, der hviler paa os, fordi ei alene Hegen udgav Texten, men Brødrene Grim endog en ret god tydsk Oversættelse af disse voie herlige Oldkvad, førend vi udgav, hvad der i mange Aar har ligget færdig. Dette siger jeg, for at de, som have Skylden, skal bære den, og kan det træste dem, at de derved have hienlet sig Deel i den Ringægt, hvormed Dannemarks Bogherde behandle mig, da misunder jeg dem ikke Trosten, men ei heller Dommen, en apartisk Eftersigt vil helde. *Dial.*